

PROPOSTA DE LA BATLIA

Es proposa al plenari municipal l'aprovació de la següent declaració institucional:

“LA DECLARACIÓ INSTITUCIONAL. ÉS JUST I NECESSARI PROCEDIR A LA MODIFICACIÓ DE LA REGLA DE DESPESA EXISTENT.

Des de la modificació de l'article 135 de la Constitució espanyola amb la qual s'instaura l'equilibri pressupostari a l'Administració local i es permet el dèficit a la resta d'Administracions, és quan comença la injustícia que pateixen a dia d'avui els Ajuntaments, l'administració més propera als ciutadans.

A petició dels 27 caps d'estat i de govern de la Unió Europea, que reclamaven la introducció d'una regla de control de despesa per a totes les administracions públiques, va néixer la Llei orgànica 2/2012 de 27 de abril, de Estabilitat Pressupostaria i y Sostenibilitat Financera en què s'articulava la coneguda regla de despesa, que juntament amb l'obligada utilització del superàvit com a mitjà per reduir el deute financer, els límits per a noves operacions de crèdit, les obligacions de subministrament d'informació que col·lapsen els funcionaris i les limitacions de contractació de personal han fet que la situació actual que viuen els ajuntaments i consells insulars sigui clarament injusta. Des de les hores l'administració local té grans limitacions econòmiques i de personal per poder millorar els serveis i la realització d'inversions.

S'ha arribat a una situació insostenible en la qual el romanent de tresoreria dels municipis de les Illes Balears, segons les liquidacions del 2015, puja a 400.000.000.-€ i a 5.000.000.000.-€ a tot l'Estat espanyol, el que suposa un 0.44% del PIB , que no es pot reinvertir en la dinamització de l'economia local i reducció de l'atur.

Les entitats locals, vénen obtenint a partir de l'any 2012 un superàvit en termes de capacitat i necessitat de finançament davant l'objectiu d'equilibri que se'ls exigeix. Paral·lelament l'evolució del volum del deute local se situa, a partir de l'any 2014, per sota de la senda d'objectius que li són assignats. Tots dos resultats, sostinguts en el temps, són la conseqüència de les normatives a què les entitats es veuen sotmeses en matèria d'endeutament, plans i regla de despesa, molt més restrictives del que requereix el compliment d'aquests objectius. En aquesta situació de superàvit continuat la regla de despesa contribueix a la seva perpetuació, a l'acumulació de recursos excedents, o al seu destí a la reducció de deute qualsevol que sigui el volum d'aquesta. Tot això suposa una greu limitació dels recursos, tant no financers com financers, que els ajuntaments poden invertir, dins dels marges que l'equilibri pressupostari i la sostenibilitat financera determinen.

Aquesta regla de la despesa s'aplica de la mateixa manera a entitats locals amb bona situació financera com a d'altres que pateixen greus problemes econòmics, per això es proposa una flexibilització o eliminació de la regla de la despesa per a aquelles administracions que tinguin uns comptes sanejats.

Així les coses, demanem que la regla de despesa s'apliqui a les entitats locals, (i igualment a la resta de les administracions públiques), únicament en cas de vulneració dels principis

d'estabilitat pressupostària i sostenibilitat financera, formant part del conjunt de mesures preventives i correctives que la llei contempla per aconseguir el seu compliment.

Es pretén recuperar així la finalitat i característiques que la regla de despesa té a la Unió Europea, on és aplicada als estats que estan sotmesos al Protocol de Dèficit Excessiu, amb naturalesa d'indicador del compliment de l'objectiu a mitjà termini en termes d'estabilitat pressupostària i no com a objectiu pròpiament dit.

En la mesura que els resultats obtinguts per les entitats locals segueixi sent de superàvit en termes d'estabilitat, com ve succeint en els últims anys, i el objectiu a complir per cadascuna de les mateixes sigui l'equilibri, l'obligació de destinar els recursos excedentaris disponibles a cancel·lació de deute només cobra el seu sentit en el supòsit d'incompliment del nivell de deute o del període mitjà de pagament als proveïdors. La restricció a la seva inversió en qualsevol altre tipus de despesa, quan les entitats no incorren en aquests incompliments, constitueix una imposició encoberta de majors objectius de superàvit i de reducció de deute enfront dels establerts. que pretenem explícits i consensuats entre totes les administracions.

Hem dit abans que les xifres de romanent de tresoreria dels municipis de les Illes Balears de l'exercici 2015, ascendeixen a 400.000.000.-€, a dia d'avui aquesta xifra s'ha incrementat notablement, ja que aquests diners són l'estalvi generat per dits municipis al llarg d'aquests darrers anys, demanem que es puguin incorporar als pressuposts municipals aquests diners per a despeses d'inversió o d'altres tipus que ens permeti atendre millor els nostres ciutadans millorant els nostres pobles, sense que computin en la regla de la despesa ni en l'estabilitat pressupostària. La capacitat de despesa d'una entitat local hauria d'estar determinada per la seva capacitat de generar ingressos i només es veure's limitada per la llei d'estabilitat pressupostària.

Es clar i llampant que està plenament justificat que ara és el moment de canviar la regla de la despesa, perquè tal com està configurada no té sentit a l'actualitat, si no és que aquestes quantitats de diners a la caixa siguin per compensar el dèficit de l'Administració General de l'Estat".

Inca, 25 de setembre de 2017

EL BATLE

Sgt. Virgilio Moreno Sarrió